

אורות השבת

כליון מס' 979

הרב אברהם טרייקי מנהל מערכת

פרשת השבוע
מפני

הרב עוזיאל אדרי

דבר רב העיר שליט"א

חובת האחריות

והצילו קעדיה את הרצחן מידי גאל הרים והשיבו אותו לקודח
אל עיר מקלט או אשר נס שמה ושב בה עד מות חכמן הגדול
(במדבר לה, כה)

עד מות הכהן הגדול: שהוא בא להשרות שכינה בישראל ולהאריך ימיהם... דבר אחר, לפי שהיה לו לכהן גדול להתפלל שלא תארע תקלת זו לישראל בחיו. (רש"י)

פרק ש' החורג נפש בשגגה מעוררת כמה תהיות בפרשנויות. ראשית יש לתמונה, מדור
ההתורה מכנה אותו ר'וצח' אחריו שהיא עצמה הגדרה את שגנתו בזה"ל: יואם בפתע
בכוון ורונגוו בתיק שרה סמוך לו ולא היה לו שותה לחיה עליי – ר'שי'ן בל' איבקה הדפו
ווע השיליך עליו כל' בא צדיה או בכל אבן אשר ימות בה בלא איבקה הדפו – ר'שי'ן
עליו וימות והוא לא אויב ולא מבקש רעתו, האם הלוזה יקרא רוצח' ובויתר יפלא,
מדוע הוא ראוי לעונש כה חמור של גלות ביל' קצבה (שהרי איש אין יודע אימוט ימות הכתן
агדול), וכי מה היה לו לשות כשהגיח לפניו אדם לפטע פתואם מבלי שהוא לו שות
לחיה עליי, והוא גם לא אויב לו ואינו מבקש רעתו... אטמהה!

אאות וודע תלתת התורה את שחוררו, בmittat haCochan הגדול, ואנמנם הטעם מופרש רוששי ילי' לפי שהיה לו כהן גדול להטפלל שלא תקרה תקלת זו לישראל בחיו, מכל מוקום עדין אין זה כדי לישב מודע זמן שחוררו כורך במילוי עונשו של הכהן הגדול.

על כולנה יש להתבען בדברי הש"ס (מכות יא, א): "אםוחותיהם של כהנים מספקות להן מחיה וכוסות כדי שלא יתפללו על בנייהם שימותו". ובגמ' שם הקשוו, וכי אם היה ואותפללים היהת תפילה נשמעת, והרי כתוב (משלי כו, ב) כייפור לנוד כדורי לעזן קבלת חינוך. ותירצ'ן, שאן זו קבלת חינוך מפני שהיא להם לבקש רחמים על דורן לא בקשו, עיי'. וצריך ביאור, מה ותعلת יש בהמה שהיו האמהות מספקות להם אומחה וכוסות, וכי מי שגלה מביתו ואשר נפשו נכספה לחזר לבני ביתו, יתפיסט בכוסות מזמין ולא יתפלל לשחרורו. וגם על עונש הכהן יש להעיר, והוא בסדר עבודת כהן גדול הכהנים הכהיריים, מופרשות ממשנה שהוא מתפלל בעד כל קהל ישראל וככמאמר הכתוב בתהילת קידושין וברורה שהתפללה לתליה בשברון הלב, כמאמר הכתוב (ותהילים לד, ט) קדרוב ה' נשבר לבי' וכן הוא אומר (ותהילים נא, ט) "לב נשבר ונבדקה אלהים לא תבזה", ולכן אם ארעה יתקלה' בדורו של הכהן גדול, אותן הוא שלא ביקש רחמים על דרכו באותה מידת התפלל' בעדו ובعد בני ביתו, וזה מודרך בלאשון הש"ס שלא ייקיש רחמים ולא קامر שלא התפלל. וכן יש לומר לנו לתפלת הגולים ערי מקלט, ואנמנם בכל מצב יתפללו על מות הכהן גדול כדי להביא להביא' של תפילהם. והנ'

לפדי הנראה בסיד' ד' הנזכר בפרק זה, רמזו בפרשת משפטים (שנות כא, יג) יוואר לא נזדה והאלוהים أنها לדדו ושותי לך מקום אשר יונס שמה. שכן כבר העיד בנו השיס נשם יב, ב): 'רבי שמיעון בן לקיש פתח לה פתקה להאי פרשתא מהכא - ואשר לא צדה האלוהים أنها לדדו, ופי רשי': 'כשיהר רוצה לדרכו בפרשת רוצחים היה מתחיל כן', למלמד שהומפתה לביאור עמק פרשת הרוצחים - גנו בפסוק זה. וככה דרש ריש ליקיש לפסוק זה: 'יזחו אמר הכתוב (שמואל א - כד, יג) כאשר יאמור Marshal הקדמוני מרושעים יצא רישע. במה הכתוב מדבר, שני בני אדם שהרגו את הנפש - אחד הרוג בשוגג ואחד הרוג במצויד, להו אין עדים ולזה אין עדים. הקב"ה מזמין לפונדק אחד, זה שהרג במצויד וששב תחת הסולן וזה שהרג בשוגג יודד מהשולם ונפל עליו והרגו. זה שהרג במצויד והרגו, וזה שהרג בשוגג גולח', עכ' ריש. ובזה בישק ריש ליקיש להאריך את עניינו, שאמנם יפי הנראה לעין אין ההורג נפש בשוגגה ומורה (כפי הגדירה אותו תורה) אם כל בעצם המעשה, מכל מקום כיון שיש הקב"ה יזכיר לידי תקללה זו, ואות וסיפון הוא כי ריש הוא בחזותה הזרירות כלפי חוי בגין אדם, עון כי ריש מושיעים יצא ריש', ועל כך הוא גולח.

המשך דבר רב העיר במדור "אורות הקשרות"

דבר העורך

בֵּית הַמֶּשִׁיחָ בְּחִסְדֵּנוּ וּבְרָחְמֵינוּ

אמר ה'נעם אלימלך' ובי אלימלך מליז'נסק זיע"א
תמונה אני על התנאים והאמוראים שצפו גזירות קשות
וירושרים קודם ביאת המשיח, וכי לא ראו שאליימלך
יהיה אז בעולם וימתיק הכל. אמר האדמוני רבי
אבraham יעקב מסדיgorה זיע"א פעلت השמיחת יתגלה
בבדור שכולו חייב. התפלאו למשמע הדברים וננו אל
אחינו, האדמוני רבי מנחם נחום משפטנסט זיע"א
והוא הסביר, כאשר יש יהודים רבים שעירוב וברכה, הוא
אומר איינני יודע במה זכייתו לכל הטוב הזה והלא אני
חייב וזה לא מגע לי. ואילו אם פוקדות אותו צרות
הוא אומר והלא אני יכאי מה חטאתי ומה פשעת
שמגיעים לי יירושרים אלה. על כן אמר הרבי, שהמשיח
יבוא בדור שבוי היהודים יזכה לרוב שפע טובות וברכה, עד
שירגשו חייבים לפני הקב"ה ויחזרו בתשובה שלימה
בשובה ונחת.

הרב עוזיאל אדרי

וב המרכז הרפואי "סורוקה"
וק"ק "שבט ישראל" שכונה יא' באר שבע

לוח זמנים שבועי

זמןוי הדלקת הנרות

מפני	פרשת השבוע:
שמעו דבר	הפטורה:
19:21	כניסת השבת:
20:11	יציאת השבת:
21:04	רבונו ה'ם:

העלון טעון אגביזה.

אורות ההלכה

השובות הלכתיות משולחנו של מורה המרא דאתרא
הגאון הגדול רבי יהודה דרעי שליט"א

דבר רבני הקהילות

**הרה"ג משה אריאל הכהן רוט שליט"א
רב ק"ק "חב"ד" בשכ' נאות לון בא"ר שבע**

השבות - מעלה הגלות

ימי בין-המקרים הם ימי אבל ועצב, אולם שבשותם של שלושת השבועות האלה, צריכה לשורת שמחה ירושלמי, ברכות פ"ב י"ז, ספרי, בהעליך י', ט. יתרה מזו, שבשותם של האלה, צריכה להיות שמחה יתרה משבות אחרות, כדי שלא יהיה מקום לחשש שהעדיר השמחה נובע מהאבלות של בין-המקרים. מושבר בתורת החסידות רישימות כי אדמו"ר הי"צ מהז"ק לעמיהו (א"ה) שבשותם אלו הן בבחינת 'הקדמת רפואה למכה'. כאשר מקדים את הרפואה למכה, ממשימות כי אדמו"ר הי"צ מהז"ק לעמיהו (א"ה) שבשותם המהמה לאלה, אף אם הרפואה הייתה שלמה, עדין ישאר מהמקילים, מפני שבזמן היה הכל נשכח או נזקם, מושבר בתורת קומתת למכה, אין מלכתחילה שום מקום למכה. זה עניין של שבשותם אלו – הן עומדות מעלה כל עניין הגלות והחרבן ושולות אותו מעיקרו. ב. את מעלהה המיחודה של השבת וואים גם בחטא הראשון, חטא עץ-הדעט. חטא זה, שנכשל בו אדם הראשון ביום השישי לבריאת גורם חשכה בעולם כולם, ואף-על-פיין לא פגע הדבר במעלתה של השבת. אמרו חז"ל (ירושלמי, מסכת ברכות, פ"ח ה'י), בראשית רבה, פרשה י"א, ב) שבשבת זו היה אויר כל היממה ולא היה חושך כלל, "לי"ו שעות שימושה אורה". כאן באה לידי ביטוי מעלהה המיחודה של השבת, העומדת מעל גדרי החטא, עד שהחטא אינו עושה שום רושם ואין פוגם בקדושותה של השבת. וכשם שחטא עץ הדעת, שורש וואים גם בחטא במעלתה של השבת, כך אין פוגם בה כל לשאר החטאים, וכן עומדת היא מעלה גם מעין החורבן והгалות, שהם תוצאה של החטאים הללו. עניין זה נובע ממהותה הפנימית של השבת: השבת היא מעין לעתיד לבוא "יום שכלו שבת" (מסכת תפ"י, פ"ז, מ"ז). כשהתבואה האולה, לא ישאר שום רושם מהгалות ולא יהיה שום מקום לעצב כלשהו. לכן אסור לאוירת בין-המקרים להשפיע על השבת, שהיא מעין תקופת העתיד. כל זה מסביר מדוע אסור להעתיב שבשותם האלה, אך מה הסיבה לרבינו השמחה שבשותם בין-המקרים לעומת שבות אחרות? ג. מבאר זאת ב"ק מרן אדמו"ר מלובאויטש נשיא דורנו ז"ע (ספריו הקודושים לקוטשיות, חלק י' עמ' 357, חלק ק' עמ' 17-9) דנה ידוע, שהגאולה הבאה לאחר הגלות מביאה אותן למצוות גבורה וועליה מהמצב שהיה קודם הגלות. שכן אם הגלות ורק מחזירה אותנו למצב שerrer קודם הגלות, נמצא שהгалות הייתה דבר רע, שלא הביא שום תועלת. רק אם הגאולה מביאה אותנו למדרגה גבוהה יותר, יש טעם ותועלת בגלות. **דוגמא לדבר:** מובהר בהלכה ובמ"ס הלוות שבת, פ"ח ה'י, פ"ה ה'י, שולח ערך אדמו"ר הזקן, הלכות בלא תשחית סט"ז בדיני בלא תשחית ובבדני שבת, דין "סotor על-מנת לבנות" – ככלומר: אדם חרוש בית, כדי לבנות תחתיו בית אחר. אמונם עכשו עשה הוא פעולה הרס, אבל מכיוון שהמטרה היא לבנות בית מפואר יותר, נחשבת בס הרים כבנין. אמונם, דין זה הוא רק כאשר חרוש נועד לבנות בית גדול ונאה יותר "שו"ע אדמו"ר קומו טימו רוחה סי"ב, שיות צמה זדק סיון כ', שיות שאחה בימיין סיון ל'יג), אך אם הכוונה היא להזכיר את הביטוקודם, נמצא שהמטרה היא ללא תועלת. ד. דבר זה נכון לכל גלות וגאולה. גם גאות מצרים, שלא הייתה גאולה סופית ואחריה היו עד גלוות, הביאה את עם-ישראל למדרגה גבוהה ממדרגותם לפני הגלות. בгалות זו בירור בני-ישראל את ניצוצות הקדושה שהיו במצרים, ובכך הושגה מטרת הגלות. **על-אחת-כמה-גאולה העתidea,** שהיא גאולה אמיתית ושלמה, שאין אחריה גלות – ודאי שהיא יוצרת מהות חדשה לגמרי, שבה לא יהיה עוד מקום גלות. אור כזה לא היה קודם-לכן, שהרי הייתה יכולה להתרחש הגלות, אבל לעתיד לבוא תישלל לגמרי כל אפשרות של גלות. **משום לכך** צריכה להיות שמחה יתרה שבשותם של ימי בין-המקרים, כי עניין של השבות הללו הוא נתינת-כוח מיוחדת להפוך את 'בין המקרים' לשון ולשמחה. רמז לכך מצוי בהלכה בשולחן-ערוך נורח חיים, סיון תקנין, סי"י, שבשותם בין-המקרים מותר לעזרך אפילו 'سعدת שלמה בשעתו'. שכן בימי שלמה הייתה הלבנה בשלמותה, כפי שהוא: "יְהִפּכוּ יָמִים אֶלָּו לְשׁוֹן וְלִשְׁמָחָה וְלִמְעוּדִים טוֹבִים", בגאולה האמיתית והשלימה, בקרוב ממש.

רב משה אריאל הכהן רוט
רב מרכז אמריקן אוניברסיטה

הלכות ימי תשעה באב

ש - מה משמעות דברי המשנה "משנכנס אב ממעtin בשמחה"?
ת - מראש חדש אב ועד אחר התענית, ממעtin בשמחה. והינו שאין לעסוק במסאה ומתן של שמחה, כגון רכישת כלים חשובים ותקשיים אלא לצורך פרנסתו בלבד משא ומתן שאינו של שמחה אלא לצורך פרנסתו יש אומרים שניהם בהם צריך לפחות עד כדי פרנסתו בלבד. והנהג להקל זהה לדבורי אין צריך לפחות כל וויסוק במלאכתו בלבד. והוא נהג להקל זהה לדבורי שאר עבודות נביה וכדומה, אףלו אם התחילה כלים טנין או המקרים קודם וראש חדש אב. אבל שאר עבודות נביה ושיטוצים שהם לצורך דירתו, כגון הרחבה חדרים אם תחילה קודם וראש חדש אב, ימשיך בהם גם אחר ראש חדש, אך לא תיחיל בהם גם אחר ראש חדש.

ש - המבצע עבוזות צביעה וכיור בדירותו באמצעות קבלן, האם צריך להפסיק משנכנס חדש אב?

ת - אם הקבלן היהודי, צריך להפסיקו, ואףלו אם הקבלן עני העירין עבדה זו ולפרנסתו הדוחקה. מפני שיכולים לעסוק במלאכת שיפוץ אחרות המתוירים בימים אלו, כמו אוורחיה לעיל. אך אם היה הקבלן נכרי, אין צריך להפסיקו אפילו בתשעה באב עצמו. ומכל מקום אם יכול לפיזו בפיו מועט כדי שימיתני עד אורי תשעה הבא, תבוא עליו ברכה.

ש - האם מותר לעזרך שיפוצים בבב' נסחת בימיים אלו?

ת - מותר לעזרך בביית הכנסת כל סוג שיפוצים אפילו בשבוע שעילו תשעה באב, כולל צביעה צירור וכיור, בין התהילה בהם קודם וראש חדש אב ובין לאו, מפני שהאלה כבירה. כמו כן מותר להתחיל בכניות מעקה לדירותו המירותן, אףלו בערב תשעה באב, מפני הסכנה. וכן כל ציוואה בזיה.

ש - מי שלא קיים מצוות פרו ורבו, האם מותר לישא אשה בימיים אלו?

ת - אם מיעיק הדין מותר לישא אשה להוציא קיום מצוות פרו ורבו גם בימים אלו, מכל מקום אסור לישא אשה מראש חדש אב, מפני שאנו סימן טוב. על כל פנים, מותר לארס אשה גם בשבוע שעילו תשעה באב, פון יקדימנו אחר ברחים, ובכלל שלא יעשה סודה אלא כבוד קל.

ש - האם מותר לרכוש או לתפור בגדים חדשים בימיים אלו?

ת - המנהג להחמיר שלא לרכוש או לתפור בגדים חדשים מראש חדש אב עד אחר התענית, אףלו שאין בערך לו ללבושים אלא לאחר התענית. והוא הדין נעלמים שאור בגדים שאינם חשובים כל כך, אף על פי שאנו מברכים עליהם שהחינו. ברם יש מקום להקל בזיה אם נתקיים אחד מכל האפנינים הבאים:

א. אין שהות לנקותם אחר תשעה באב, כגון בני משפחות החתן והכלה הרוצים לרכוש בגדים לצורך החתונה האמורה להתקיים מיד אחרי תשעה באב.

ב. יש חשש פן לא ימצא את האב הנגד המתאים לטעם או למידותין. ג. ווכש האב מבצע הוללה, יש חשש פן ותיקיר אחרי תשעה באב.

ד. אם התופר מופרנס ממלאכה זו והתחילה קודם וראש חדש אב, מותר להמשיך עד שבוע שעילו תשעה באב. ואם היה עני ביותר שאין לו מה לאכול בלעדיו מלאכה זו, יכול להמשיך בתפירה עד התענית. במקרה אמורים לבני משפחות החתן והכלה או שאור אנשים, אבל החתן עצמו שלא קיים מצוות פרו ורבו, מותר הוא והכלה לרכוש בגדים חדשים לצורך חופתם בכל אופן אףלו בשבוע שעילו תשעה באב.

ש - האם מותר לרכוש כלים או רהיטים או רכב בימיים אלו?

ת - לפי הרואה לא אסור הפסיקים אלא בגדים חדשים, אך כלים חדשים מותר לנקוטם בימים אלו. ומה דברים אמורים בכלים שאינם חשובים כל כך, כגון כלים בבית ומטבח וכדומה. אבל רהיטים שימוש בהם כגון שעון שעילן וארון או רכב אפילו ישן (למעט רכב כורך חדש) ונראה ששאסרו לנקוטם מראש חדש אב. מכל מקום אם הזרים קודם ראש חדש והגינו ליבתו אחר ראש חדש ואם לא יקבלו לשותו יהא הדבר כורך בהפסד ממון דמי איכソン, מותר לrabbits לרשותו גם אחר ראש חדש.

ש - האם מותר ללבוש גנדיזים בימיים אלו?

ת - אם מיעיק הדין אין ללכש בגדים חדשים רק בשבוע שעילו תשעה באב, מכל מקום המנהג זהה מראש חדש אב. ודבר זה איו תלוי כל בברכת "שהחינו", לפחות אסור ללבוש בגדים חדשים שעילם שאינם חושבים. שאין מברכים עליהם שהחינו. וכן אסור לעולג נעלים חדשות. וכך גם און להתיו ללבושים אפילו בשבעה באב.

סגור בבי"ד של מעלה

סתור היישוב ברוחות העיר פלייש
שבהרי הקרפטים (כיום אוקראינה)
בכהל כשמי קול הקורה אליו:
''יהודי יהודין''. לרגע חשב משיחו
קורא לעורה, אך להפתעתו ראה כי
הקרוא אכן אלה רבה של סלייש, רבבי
שמואל שלטקה קלין, אחד הגדיים
הומופאים בזמן.

סליש הייתה ידועה בכורמיה
המשובחים. סוחרי יין היו בהם
אליה מוכן קצוץ הארץ להcn בה
יין, ולהובלו למכירה בערים.
עמה היה עת הבציר, וגם סוחר
העיר מהעיר למבורג (לLOB) היה בין
הבאים. ואו שמע פאות את הרוב
קורא לעורה.

הבר ספין לו עלילות לבתו, כי דבר
זה לא היה. א'מודרנא לי', פנה אליו
רבינו שמואל שלטקה, לאחר שהסוחר
התישב מולו, ''האם אתה מכיר את
רבה של מבורג?''.

''וזאי'', גענה הסוחר מיד, ''הלו הוא
רבי יוסיפיאל נתנו, בעל ''שואל
מושיב'', אישיות דועה ונוצצת''.

הצדיק מסליש והוסיף ושאל: ''האם
תוכל תאר לי מעט מסדר יומי?''.

הסוחר הכר את הרוב, והחל לתאר
את סדר יומו: ''מדי יום ביום הדב
משכים קום קודם עלות השחר...''.

כאן הפסיקו רבינו שמואל שלטקה
והוסיף לתאר: ''בטרhom הוא נוטל את
ידי hom אמר מודה אני בכוונה
עצומה, ובמלים 'בחמלה רבba'
אמונתך לוחתת בו האמונה כאש,
ומה אחרך?''. שוב הפנה הצדיק
שלאה אל הסוחר.

המשיך הסוחר: ''את תפילה זה
מתהיל רק לאחר לימוד של כמה
שעות...'' שוב הפסיק אותו הצדיק
והמשיך: ''זהרי לומד הוא תורה
לשמה, בנכל ציווי ה' למדות את
תורתו הקדושה. ומה הלהאה?''.

''אחריך הוא הולך לבייתחנסת
להתפלל'', אמר הסוחר, ושוב קטע
אותו הרב מסליש ואמר: ''תתפלחו
היא בתהלהות עצומה, עם זה הוא
חש שפלות אמיתית בהגינוי למלים
זנPsiי כעפר לכל תהיה...''.

אחרי התפילה הואائق ביטחנסת
בוקר'', המשיך הסוחר... והגידיק
השליט את דבריו: ''יכל כוונת
בכילה היא לשם שמים, שיוכיל
להוסיף לעסוק בתורה ובעובדות ה',
ובוואדי לא לשם תאווה חיליה...''.

כך התנהלה השיחה, הסוחר מפרט
את סדר יומו של הרוב מלמברג,
והצדיק ממשיך את דבריו ומאריך
בדבורי שבח על עובדותה של הרוב.
שהה מודה זו סתיימה כשהצדיק
משליש נפרד מהסוחר, בלי להסביר
את פשר הדבר.

סוחר היה סיים את עניינו בסליש,
העמס את עגלות זיבחויות היינטורי
שב ליעור. בכוואו למבורג בעיר העדרות, ונאמר
התהנדש בעיר בימי העדרות, ונאמר
לו כי נס גודל אייעץ לרב העיר, רבבי
יוסק'יאל.

אורות עונג שבת

פצל לטוב

''אללה מסעי בני ישראל אשר יצאו מארץ מצרים'' (לג, א), הבעל שם טוב הקדוש זיע"א אומר כל היהודי עובר ארבעים ושנים מסעות במשך ימי חייו, מיאשר יצאו מארץ מצרים', רמז לליה, ועד יארץ ישראל, כאשר עולה למעלה לאرض החיים העליונה. אומר הרבי המשעות שכבר עברו, יודע אדם בנפשו איזה מהם נוצל לטוב ואיזה לא, אך באשר למסעות שעדיין יש לעבר, הלווע עדין יש ביד האדים לנצל את כלם לטוב.

שלט מתיקן

''אללה מסעי בני ישראל אשר יצאו מארץ מצרים'' (לג, א), כתוב ''ישפטין צדיקים'' העולם הזה נקרא עולם התיקון, והאדם צרך בכל יום לתקן את מה שעשה אטמול. המלאכים נקראים עומדים'', כי הם תמיד במדרגה אחת, ואין להם את המעללה והסגולות של הצורך לתקן את העבר. אבל בני ישראל הם תמיד הולכים ומתעלמים צעדיו אל בית הרוב ובקיש לשוחח מהדרגה יותר טוב מאטמול, יש נתת רוח גדול מאד להקב"ה מהעליות והפנויות של האדם ומהתמודדות שלו בחיה היום יום בקיום התורה והמצוות, עד כדי כך שזה חלק מטוריה הקדושה ''אללה מסעי בני ישראל''.
אצל רב שМОאל שלטקה מסליש.

בסיומו את הספר הבחן כי עניין של הרוב המתמלוא דמעות. ''האם תוכל לתאר לי את דמותה?'', שאל הרוב מלמברג, הסוחר היה בדרכו בפנותו את דמותו של רב שМОאל שלטקה.
''אפסין'', אמר הרוב, ''אספר לך, אולס'' הבטה לי שלא תספר זאת רבביס''. כתוב בתורה, שכבר בא הזמן של ביאת המשיח. אמר לו רב ייצחק כיום אין צורך לפתח את החומר. די שופתחים את הלב היהודי, ותיקף ומיד רואים שהמשיח כבר מוכרכ לבודא.
זאת בסודו, החל הרוב לספר: ''כשהם יוציאו מהרוב צער כליכן, שכן שכתי על ערש דווי עלה נשמי' לביתה דין של מעלה, ודנו מה היה עלי' לבסוף גנור עלי' להיפרד מן העולם.

''פתחום הופיע היהודי בעל זון שיבת'', שתהנורו היה בדיקוכ' שפה מהתאורה, והחול לטען ולמד עלי' סגנוויה: ''כיצד יוציאו רב צער כליכן, ככל שעבדתו לשם שמים ובכל זם מהחיי בעולם הזה הוא מוסף להעתלות בלימוד התורה ובקיים מצות ומעשים טובים? כדי להאריך את ימי, למען הדור הזקוק לך...''
''טענותינו נתבללו והותלו להוסיף לך'', עוד שניים על חי, כפי שאתה רואה'', סיים הרוב את ספרו.

לאחר שיצא הסוחר שב הרבה לכתוב מכתב אל רב שמואל שלטקה מסליש, ובו תיאר את פרשת מחלתו ואת חזונו המופלא. בסוף המכבה הודה לו מכל לבו על אשר המליך טוב בעדו והציג אותו ממוות.

הסיפור היה עולל שלא להיוודע כלל, מפני ציונותו הרבה של הצדיק מסליש. אולם לאחר שטירח פטריו שפה אלמנתו את המכבה שליח לו הרוב הושאול ומשי' מלמברג. מדברין, לאחר שעיבור שנים רבות ספר הstory את הספר. ורק מגוללים הדברים בקונטרא ל��וטי יצחק', שהסביר ננד הצדיק מסליש, רב ייצחק אייזיק.

לקים בנו חכמי ישראל
הציבור מתקבש להעתיר בתפילה עבר
הרחה ג' יוסק' דהאן שליט'א בו רחל
בתוך שאר חולין עמו ישראל
והן אל כביר לא ימאס את תפילותינו.

שבת שלום!

